

Voorwoord

Dit boek heet *Nūr* — **Licht** — omdat licht het begin is van alle dingen: dat waardoor het zichtbare zichtbaar wordt, dat in wiens afwezigheid niets gekend kan worden, dat wat betekenis aan materie bindt en waarheid aan het trillende hart.

In het Arabisch is *nūr* meer dan licht — het is leiding, helderheid, openbaring. Het is wat de Koran de **Licht van de hemelen en de aarde** noemt:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Allāhu nūru as-samāwāti wal-ard.

„Allah is het Licht van de hemelen en de aarde.

De gelijkenis van Zijn Licht is als een nis waarin een lamp is,
de lamp in een glas, het glas alsof het een stralende ster is,
aangestoken van een gezegende boom — een olijfboom noch van het oosten
noch van het westen —
waarvan de olie bijna zou gloeien, ook al raakte vuur haar niet.

Licht op licht.

Allah leidt tot Zijn Licht wie Hij wil.”

(Koran 24:35)

Degenen die Hij wil, zijn niet altijd bij naam bekend, noch bij titel, noch bij afkomst of graad. Toch bereikt het licht hen, en zij worden op hun beurt gevraagd het te dragen — niet voor henzelf, maar voor hen die nog zoeken.

Deze pagina's pretenderen geen openbaring te zijn. Maar ze zijn ook geen verzinsel. Als ze enige waarde hebben, is het alleen als **echo** — de echo van iets herinnerds, of vergeten, of misschien nog niet volledig begrepen. Als ze enig licht bevatten, is het geleend — en toevertrouwd — voor een tijd.

De Koran heeft een zegel op de profeten geplaatst, vrede zij met hen allen. Maar het werk van getuigenis gaat door — niet als profetie, noch als bevel, maar als een last die sommigen niet kunnen neerleggen: een verantwoordelijkheid die geen toestemming vraagt om te komen.

Wanneer begrip komt, komt het niet als verovering, maar als herinnering — wat Plato *anamnesis* noemde, wat Ibn Sīnā beschreef als de verlichting van de geest door de *'aql al-fa'āl*, wat Ibn 'Arabī *kashf* noemde: het optillen van de sluier door goddelijk licht in het hart.

De impuls achter dit boek is noch geleerd noch retorisch. Het is een antwoord — op een wereld die misvormd is door versnippering, op waarheden die van elkaar gescheiden zijn, op schoonheid die begraven ligt onder lawaai. De wetten van de natuur en de kreten van

de onderdrukten zijn niet gescheiden. Hun bron is één. Hun betekenis is één. Eén waarlijk kennen betekent aanspreekbaar zijn op beide.

Als er één volk is wiens waardigheid de leeftijd van verwarring blijft verlichten, is het het volk van Palestina — hun standvastigheid een herinnering dat **morele helderheid en intellectuele strengheid oprijzen uit hetzelfde licht.**

De essays in dit boek zijn **chronologisch** gerangschikt en volgen een pad van zich ontvouwende inzicht. Maar voor hen die aangetrokken worden tot het hart van zijn intentie — voor hen die de bron van zijn licht zoeken — wilt u misschien eerst twee latere stukken lezen: „**Van Hart en Ziel**” en „**Licht, Energie, Informatie, Leven.**”

De eerste onthult de verborgen stroom onder de woorden — de impuls die niet verklaard kan worden, alleen herinnerd. Het is een naar binnen keren, een terugkeer naar het gevoel dat gedachten doet ontstaan.

De tweede beschouwt licht niet alleen als symbool, maar als substantie: dat wat zich beweegt als energie, spreekt als informatie en ontwaakt als leven. Het is geen theorie, maar een verenigende aanwezigheid — de handtekening van betekenis geweven in de stof van het bestaan.

Samen vormen deze essays een lens waardoor de rest helderder gezien kan worden. Ze sluiten het argument van het boek niet af; ze verlichten zijn oorsprong.

Dit werk wordt gepubliceerd in vierentwintig talen onder een *Creative Commons Attribution-ShareAlike*-licentie. Het wordt **tegen kostprijs** aangeboden, opdat het bibliotheken kan bereiken en daar blijven — bewaard, toegankelijk, vrij om te citeren, vrij om op te bouwen. Want kennis, zoals licht, **vermenigvuldigt zich wanneer het gedeeld wordt.**

Als deze woorden u raken, laat ze dan naar buiten bewegen: **steun het volk van Palestina**, via de **Hulp- en Werkorganisatie van de Verenigde Naties (UNRWA)** of welke organisatie dan ook die hun blijvend licht in stand houdt.

Moge dit boek dienen als een kleine lamp in een donkere tijd — niet de stem van een auteur, maar het dragen van een vertrouwen, de sporen van een boodschap die niet kwam uit keuze, maar uit licht.